

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 63.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563625333136/facsimile.pdf> (tilgået 06. juni 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

hvor med *Caroline* Sjælen og Solskinnet manglede. Det laa ham ogsaa paa Hjertet at tale med den gamle Baronesse om den lille Pige, *Elisabeth* hed hun; det stakkels Barn havde jo i den hele Verden Ingen uden ham, følte han ret i sin Sorg, og den femaars Lille var pludselig faldet i Baronessens høieste Ugunst, var sat ud af Gaarden »for sin Underfundighed,» som der stod i sidste Brev.

For at kjende denne »Underfundighed,» gjøre vi Reisen med til Fyen, ja gaae nogle Uger tilbage i Tiden, til den fjortende August, Fruens Geburtsdag, som den kaldtes, men egentlig aldrig havde været.

»Min Geburtsdag var en dum Dag,« sagde hun; »den feirer jeg i Stilhed, og den skal Ingen vide; men den fjortende August har jeg søgt ud som Geburtsdag, den kan jeg lide i Almanakken og paa den vil jeg have det lystigt!«

Man talte saa smaat om, at det var paa denne Dato, hendes Fader, *lange Rasmus*, havde redet paa Træhesten. Der gik flere Historier saaledes om et lille, ellers altid tillukket Kammer, der ikkun een Gang om Aaret, netop denne ene Morgen, blev aabnet; at den gamle Frue gik derind, og naar hun kom tilbage, var hun lystig, som havde hun en lille Ruus.

Paa den fjortende August stededes de Fattige fra hele Omegnen til en Slags Audiens; den gamle Frue vidste dem Alle ved Navn og kjendte hele deres Liv og Levnet, og efter denne Kundskab bleve de belønnede. Den store Sal var da en heel Bazar, hvor hun med *Madam Krone* sad og uddeelte Præsentter. Hver fik Noget. De gifte Folk Gryn, Smør, Meel; de unge Piger Silkebaand og brogede Tørklæder; Bønderdrene en Hest med Pibe til Hale, og den blæste Fruen selv allerførst i, før hun overrakte den. For flere Hundrede Rigsdalers Værd blev da givet bort. Henimod denne Tid, allerede i Julimaaned, fandt man derfor Fruen og *Madam Krone* ivrigt ifærd med at sye Klæder til Mandfolk og Fruentimmer, Alt efter Fruens Idee.

Naar de da Alle havde faaet, klappede den gamle Frue sig selv og *Madam Krone*, idet hun sagde: »See, nu har vi To været skikkelige Mennesker! Nu bliver jeg hendes Naade!« Og hun iførte sig da sin bedste Pynt; Vogne rullede ind i Gaarden, fornemme og rige Gjæster kom til et stort Middagsmaaltid, og efter dette maatte Alle ned